

IN DE SCHIJNWERPER

Douwe Duinmaijer:

'Overdag op de Zaanse Schans, daarna in De Prins'

Douwe Duinmaijer (bijna 26) woont met zijn moeder Marjolein Bouwman (55), veertien katten, twee Vlaamse reuzen, een hok met kippen en hond Faas op Middel 26.

Waar ben je geboren?

Op de Vaartdijk in Assendelft. Op mijn vijfde scheidden mijn ouders en verhuisden we naar dit huis. Mijn broer Niels woont in Zaandam en heeft met zijn vrouw veganistisch bedrijf Body Masters.

Waar heb je op school gezeten?

Eerst naar basisschool Ayundo in Assendelft waar mijn moeder kleuterjuf was. Omdat ik dyslectisch ben ging ik naar Sjalom (speciaal onderwijs) in Rooswijk. Schrijven gaat goed, maar spellen en lezen gaan slecht. Daarna ging ik naar praktijkschool De Faam. Ik heb stagegelopen bij Broodje van Dick in de Peperstraat, waar ik in het weekend ook nog twee jaar vast heb gewerkt. Bij zwembad de Crommenije beheerden ze het snoepwinkeltje. Als ik daar met vrienden was werd er wel eens omgeroepen of de heer Duinmaijer naar het snoepwinkeltje wilde komen. Dan wist ik meteen: ik moet werken, haha. Ik vind de horeca heel leuk. Ik heb bij banketbakkerij De Wijn stagegelopen, bij Irodion en Van der Valk. Mijn laatste stage was hier bij Restaurant De Prins. Ik ben zomaar naar binnengelopen, heb me aan Mireille voorgesteld met de vraag of ik mocht stagegelopen. Ik deed toen de horecaopleiding bij het ROC op de Elandsgracht. Als bijbaantje stond ik om acht uur eerst op de Zaanse Schans foto's te printen, fietste daarna naar De Prins, waar ik wat at en de rest van avond in de bediening zat.

Waar werk je sindsdien?

Ik haalde mijn diploma en mocht bij Mireille meteen fulltime in vaste dienst. Dat is nu acht jaar geleden. Ik heb van kok Bert van Maurik heel veel geleerd, maar de bediening vond ik toch leuker. Ik moet zeggen: Fernando is een hele goede leermeester. Die heeft met me geoefend om met een dienblad te lopen. Voor je het weet krijg je drie borden in je hand, vier borden of een plateau champagneglazen. Gewoon maar doen. Ik heb er echt plezier in. Ondanks corona. Hotelgasten die hier in de omgeving werken halen hun eten beneden op en moeten dat volgens de coronaregels op hun kamers opeten. Ik help nu ook mee met kamers schoonmaken, doe vaak het ontbijt, help met reparaties en doe onderhoud in de tuin. We werken met een leuk sterk team. Mireille is echt top. Ze is er altijd. Als ik haar nodig heb kan ik haar altijd bellen. En omgekeerd zij mij ook.

Heb je hobby's?

Er is hier in huis veel gesloopt en ik heb dat samen met mijn moeder, opa en oma opgeknapt. Verder kijk ik op Nascar naar autoraces. Ik haat voetbal. Ik ben een heel aparte jongen. Vechtsporten vind ik ook heel leuk om te zien. In de tuin schiet ik met mijn luchtbuks op schietkaartjes. Daar heb je geen vergunning voor nodig, omdat je patronen onder de 6,5 mm blijven. Je mag niet op levende wezens (vogels) schieten. Ik doe dat ook echt niet, want dan krijg je geloof ik een strafblad en wordt mijn buks ingenomen. Hiernaast hebben ze vorig jaar

een baby gekregen. Als ik een uurtje wil schieten stuur ik een appje wanneer het kan. Om het leuk te houden gebruik ik soms kleinere schietkaartjes of ik hang een voorwerp aan een touwtje. Ik schiet tien meter, maar mijn bugs kan meer

dan negentig meter schieten. Van mijn zesde tot mijn eenentwintigste heb ik aan judo gedaan, bij Randori in Assendelft. Ik haalde de bruine band. Ik heb met Nederlandse jeugdkampioenschappen meegedaan. Ik ben in de Top 100 geëindigd. Door blessures (hè, kutwoord) en pijn ging het niet meer. Ik ben een keer gevallen met de fiets. Mijn standaard brak af en kwam in mijn enkel terecht. Daar zit nu een gat dat soms nog steeds pijn doet. Een paar vingers staan ook scheef. Die zijn achter revars blijven hangen en dan was het knak! Middelvinger uit de kom, tenen uit de kom, nagels eraf gescheurd, alles intapen en doorgaan. Ik doe nu niets meer aan sport, maar wil wel graag weer naar de sportschool om mijn conditie op te bouwen. Of ik nou werk of niet, ik loop iedere dag iets van 30 km. Faas is een drukke Friese stabij en die heeft aandacht nodig. Met hem loop ik graag een 'rondje molen' of het hele Westenwindpad.

Ging je voorheen ook wel uit?

Vroeger ging ik met vrienden naar Zaandam, Amsterdam of Krommenie, maar sinds mijn twintigste boeit dat me niet echt meer. De sfeer in Zaandam werd steeds grimmiger. Soms gaan we daar nog wel eens snookeren of poolen. Met vrienden game ik Call of Duty, een schietspel. Ik nodig ook wel eens iemand uit voor een gesprek en dan hebben we de grootste lol met elkaar. Als ik me verveel ga ik fietsen. Dan zie ik wel waar ik uitkom. Dat kan zomaar Castricum zijn. Op mijn gewone fiets met achteruittraprem. Lekker mijn eigen tempo, muziekje aan. Mijn moeder vindt het fijn dat ik veel buiten ben. Ik heb wel eens een periode gehad dat ik maar binnen zat en nergens zin in had. Laat me dan maar effe. Maar dat heb ik er toch weer uit zien te krijgen. Omdat mijn moeder ook fulltime werkt (in de hulpverlening) doe ik ook huishoudelijke taken en haal ik boodschappen.

'Door judo staan deze vingers scheef'

Heb je een relatie?

Ik ben al drie jaar vrijgezel. Het afgelopen jaar ben ik wel op date geweest, maar je mist toch wel de vrijheid om ergens naartoe te gaan. Ik zoek een meisje dat begrijpt dat ik afwijkende werktijden heb. En het zou fijn zijn als zij ook sportief is.

Van welke muziek hou je?

Hardcore. Ik ga ook naar die festivals. Mensen denken wel dat ik daar pillen gebruik en snuif, maar je mag daar best een bloedtest bij me doen. Je zal alleen een hoog alcoholpercentage bij me vinden. Ik heb een keer geblowd, maar dat vind ik helemaal niks. Aan de rest begin ik nog niet eens. Maar ik dans wel lekker mee. We gaan naar festivals in België, Duitsland of Walibi Flevoland. Ik heb aangekomen oordoppen, want ik heb geen zin om doof te worden. Ik heb nog geen rijbewijs. In 2018 had ik het er te druk voor. Ik moet mijn theorie nog halen. Vanwege mijn dyslexie heb ik extra training nodig. Ik hoop het mondeling te kunnen doen of dat de vragen worden voorgelezen.

Wat vind je belangrijk in het leven?

Oeh... Daar heb ik nog nooit over nagedacht. Ik vind het belangrijk om mijn eigen huis te hebben. Dat ik mijn werk kan behouden en een leuk gezin krijg. Ja, om er ook voor mijn gezin te zijn. Dat is echt wat ik hoop. En wat ik wil.

Marijke van der Pol